

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 193.593 van 28 mei 2009
in de zaak A. 171.922/VII-35.801.**

In zake : de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ,
die woonplaats kiest bij
advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

1. de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen,
2. de stad Geraardsbergen.

tussenkomende partij :

de VZW VLAAMS ZWEEFVLIEGCENTRUM PHOENIX,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34.

DE RAAD VAN STATE, VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ op 10 april 2006 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 februari 2006 houdende de bevestiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 augustus 2005, waarbij aan de VZW VLAAMS ZWEEFVLIEGCENTRUM PHOENIX de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een vliegveld, gelegen aan de Veldekensdreef 8 te Geraardsbergen (Overboelare), op de percelen kadastraal bekend onder Geraardsbergen, 4/Afd., Sectie A, nr. 649/b en Sectie B, nrs. 1/a, 2/d, 3/f, 7/b, 7/c, 21/a, 22, 23f, 25/c, 26/d, 50/c, 55/w, 55/x en 57/d, en van evengenoemd besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 augustus 2005;

Gelet op het arrest nr. 161.263 van 11 juli 2006 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en de vordering tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend door de verzoekende partij;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 6 november 2006 ingediend door de VZW VLAAMS ZWEEFVLIEGCENTRUM PHOENIX;

Gelet op de beschikking van 16 november 2006 die de tussenkomst van de VZW VLAAMS ZWEEFVLIEGCENTRUM PHOENIX toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende en de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 20 maart 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 2009;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van bestuurssecretaris-jurist H. DIEPENDAELE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op percelen gelegen te Geraardsbergen (Overboelare) tussen de Dender en de Veldekenslaan wordt sinds 1969 een vliegveld uitgebaat. De percelen werden naderhand volgens het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen bestemd als landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Sinds 1996 wordt het vliegveld uitgebaat door de tussenkomende partij, de VZW VLAAMS ZWEEFVLIEG-CENTRUM PHOENIX. De start- en landingsbaan heeft een lengte van ongeveer 600 meter. Sinds 1 mei 1999 zijn vliegvelden met een landingsbaan van minder dan 1.900 meter ingedeeld als vergunningsplichtige klasse 2-inrichtingen.

Ingevolge de aanvraag van de tussenkomende partij heeft de stad Geraardsbergen, de tweede verwerende partij, op 27 december 1999 vergunning verleend voor de exploitatie van het vliegveld voor een termijn van vijf jaar, verstrijkende op 27 december 2004.

1.2. Op 2 december 2004, zijnde 25 dagen voor het verstrijken van de lopende vergunning, wordt een eerste maal een hernieuwingsaanvraag ingediend, die door het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen op 16 december 2004 onvolledig wordt bevonden. De hernieuwingsaanvraag wordt een tweede maal ingediend op 3 februari 2005, dus na het verstrijken van de lopende vergunning. Deze aanvraag wordt volledig verklaard door het college van burgemeester en schepenen, maar naderhand door de tussenkomende partij ingetrokken, onder meer omdat de toevoeging, met name de verplaatsing van de startbaan naar niet vergunde percelen, niet vermeld was. Vervolgens heeft de tussenkomende partij een derde maal een hernieuwingsaanvraag ingediend op 4 mei 2005, die ontvankelijk en volledig wordt verklaard. De aanvraag heeft wat betreft de toegelaten luchtvaartuigen betrekking op zweefvliegtuigen en ULM's, met dien verstande dat ook motorvliegtuigen gebruikt worden voor het opslepen van de zweefvliegtuigen, zij het dat hiervoor ook gebruik gemaakt kan worden van een lier. Er zijn ook vluchten met motorvliegtuigen buiten het sleepstarten.

1.3. Naar aanleiding van deze aanvraag wordt een nieuw openbaar onderzoek georganiseerd en worden tevens de bezwaren die zijn ingediend bij de eerdere volledig en ontvankelijk bevonden aanvraag beoordeeld. Er worden honderden - meestal identieke - bezwaren ingediend. Ook de verzoekende partij

heeft bezwaar ingediend. Daarin wordt onder meer gewezen op de laattijdige indiening van de hernieuwingsaanvraag. Dienaangaande wordt in de beslissing in eerste aanleg overwogen dat de eerste aanvraag werd ingediend voor het verstrijken van de lopende vergunning en dat de definitieve aanvraag werd ingediend binnen redelijke termijnen, zodat de aanvraag kan worden beschouwd als een hernieuwing.

Naar aanleiding van deze aanvraag worden in eerste aanleg adviezen ingewonnen, waarbij onder meer de volgende gegevens relevant zijn :

- (a) de gemeentelijke milieudienst adviseert gunstig voor de hernieuwing van de start- en landingsbaan, en ongunstig voor de verplaatsing naar nieuwe percelen aangezien dit een regularisatie van een ophoging in ROG-gebied betreft;
- (b) de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten & Landschappen (hierna : AROHM) geeft een ongunstig advies omdat de aanvraag strijdig is met de gewestplanbestemming;
- (c) de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig;
- (d) de afdeling Natuur adviseert gunstig, mits bijkomende voorwaarden worden opgelegd.

1.4. Op 2 augustus 2005 beslist de tweede verwerende partij de gevraagde hernieuwing van de vergunning integraal te verlenen voor een termijn van twintig jaar, dus inclusief de gevraagde verplaatsing in zuidwestelijke richting van de start- en landingsbaan op percelen waarop de oorspronkelijke vergunning van 27 december 1999 geen betrekking had, met dien verstande dat overwogen wordt "dat de milieuvergunning voor het onderdeel van de start- en landingsbaan op deze nieuwe percelen geschorst (blijft) zolang de stedenbouwkundige (vergunning) hiervoor niet is afgeleverd". Dit is het tweede bestreden besluit.

1.5. Tegen deze beslissing wordt beroep ingediend door de verzoevende partij.

Naar aanleiding van dit beroep worden de vereiste adviezen gevraagd en verleend die deels gunstig, deels ongunstig zijn :

- (a) de afdeling Milieuvergunningen geeft op 26 oktober 2005 volgend advies : "Gelet op voorgaande en mede gelet op de subadviesaanvraag van AMV aan Afdeling Natuur zou de impact van de vlieghaven op het leefmilieu worden geminimaliseerd onder de voorwaarden opgelegd zoals in het bestreden besluit. Evenwel kan er niet naast gekeken worden naar het advies van AROHM. Inzake de watertoets dient door de PMVC het subadvies van de Afdeling Water te worden ingewonnen". Mits een aantal kleine wijzigingen inzake de bijzondere voorwaarden besluit de afdeling gunstig advies voor de vergunning te verlenen;

(b) AROHM geeft op 9 november 2005 volgend advies :

"Overwegende dat de aanvraag een inrichting betreft die werd vergund vóór de gewestplanvorming

Overwegende dat het vliegveld vanaf 1999 echter is ingedeeld als een inrichting waarvoor een milieuvergunning klasse II is vereist

Overwegende dat de inrichting strijdig is met de bestemming van het gewestplan en onverenigbaar met de bestaande functies in het aangrenzend woongebied

Overwegende dat de betrokken gronden niet zijn opgenomen in een goedgekeurd bpa noch ruimtelijk uitvoeringsplan

(...)

ADVIES: ongunstig";

(c) de Vlaamse Milieumaatschappij geeft op 6 oktober 2005 inzake de gevraagde lozing van huishoudelijk afvalwater volgend advies : ongunstig voor lozing huishoudelijk afvalwater op oppervlaktewater, gunstig voor lozing huishoudelijk afvalwater op de openbare riolering;

(d) de afdeling Water geeft op 21 november 2005 een advies waaruit blijkt dat volgens de laatst gecorrigeerde kaarten de startbaan en de twee gebouwen liggen "net aan de rand van het overstroombare gebied van de Dender", zodat er geen direct overstromingsgevaar is;

(e) de provinciale milieudeskundige geluid geeft op 14 november 2005 - na vastgesteld te hebben dat er op een representatief meetpunt een overschrijding van 2dB(A) voor bestaande inrichtingen is bij het opstijgen van motorvliegtuigen - volgend advies:

"Concluderend kan gesteld worden dat de kans op geluidsoverlast voor de omwonenden reëel is. Door het strikt naleven van de hierna voorgestelde exploitatievoorwaarden kan deze hinder echter tot een minimum worden beperkt. Derhalve wordt GUNSTIG advies verleend inzake het aspect geluid mits het naleven van volgende bijkomende voorwaarden:

- het aantal vluchten met een motorvliegtuig over de volledige periode van de vergunning mag gemiddeld niet meer bedragen dan 800 per jaar
- het opstijgen van motorvliegtuigen (ook voor sleepstarts) is verboden na 19 u
- acrobatie boven het vliegveld en de onmiddellijke omgeving is niet toegelaten
- het vliegregister dient ter beschikking worden gesteld van de toezichthoudende ambtenaar.

Als aandachtspunt dient in de vergunning ook opgenomen te worden dat het vliegen boven het stiltegebied Dender-Mark zo veel mogelijk dient vermeden te worden, in de mate dat de vliegveiligheid dit toelaat. DPM's en paramotoren dienen geweerd te worden (van) de terreinen";

(f) de provinciale milieudeskundige besluit op 16 november 2005, op basis van de tot dan toe uitgebrachte adviezen, ongunstig advies te verlenen en stelt voor de beslissing in eerste aanleg op te heffen;

(g) op 22 november 2005 komt de Provinciale Milieuvergunningscommissie bijeen en wordt de tussenkomenende partij gehoord. Na uitvoerige bespreking geeft de commissie ongunstig advies voor de landingsbaan van 600 meter, maar gunstig voor de landingsbaan van 400 meter, zoals vergund in de bouwvergunning van 25 september 1969, en mits naleving van de voorgestelde bijzondere voorwaarden.

1.6. Nadat de eerste verwerende partij de termijn voor behandeling van het beroep met een maand had verlengd, beslist zij op 2 februari 2006 het beroep van de verzoekende partij niet in te willigen en de beslissing in eerste aanleg te bevestigen, zodat vergunning wordt verleend voor de exploitatie van een vliegveld met een start- en landingsbaan van 600 meter, voor zweefvliegtuigen, ULM's en motorvliegtuigen. Dit is het eerste bestreden besluit waarvan de motivering als volgt luidt :

"Overwegende dat de exploitatie van de inrichting gedeeltelijk verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de aanvraag een klasse 2-inrichting betreft, zijnde een vliegterrein voor zweefvliegtuigen, motorvliegtuigen en ULM's; dat de inrichting gebruikt wordt voor zweefvliegtuigen (zowel met lierstart als sleepstart), 5 motorvliegtuigen, 3 ULM's en 3 motorzweefvliegtuigen; dat het vliegseizoen ongeveer van maart tot half november loopt; dat volgens de exploitant meestal in de weekends wordt gevlogen, in de zomerperiode wordt mogelijks ook op wekdagen gevlogen; dat er wordt gevlogen tussen 8.00 uur en zonsondergang; dat het aantal vluchten met motorvliegtuigen ongeveer 800 per jaar bedraagt (exclusief sleepstarts en opendeurweekend), dit komt volgens de exploitant neer op maximaal 10 tot 12 vluchten per dag; dat ongeveer 75% van de zweefvluchten wordt uitgevoerd met een lierstart en 25% met een zweefstart (dit zijn ongeveer 250 vluchten op jaarbasis);

dat het vliegveld in kwestie is ingedeeld onder de rubriek 57.1.1. nl. terreinen voor vliegvelden met een start- en landingsbaan van minder dan 1.900 m, nl. 600 m.; dat de activiteiten zich beperken tot:

- het opstijgen, landen en uitvoeren van vluchten met de hiervoor vermelde luchtvaartuigen;
 - opleidingen voor zweefvliegen;
 - opleidingen voor motorzweven;
 - opleidingen voor motorvliegen (enkel voor de opleiding van sleeppiloten voor het op dit vliegveld opslepen van zweefvliegtuigen);
 - opleidingen voor de bediening van de lierinstallatie voor zweefvliegtuigen;
- dat er geen werknemers worden tewerkgesteld; dat het een vrijwilligersvereniging betreft; dat er geen milieucoördinator is aangesteld (niet vereist); dat door het college op 27 december 1999 een vergunning werd afgeleverd voor een periode van 5 jaar in toepassing van artikel 38 van Vlarem I (vergunningplichtige activiteiten door aanvulling van bijlage 1 van Vlarem I); dat bij besluit van 2 augustus 2005 de inrichting van het College van Burgemeester en Schepenen een vergunning verkreeg voor het verder exploiteren van het vliegveld en dit voor een termijn van 20 jaar; dat met voorliggend dossier door de vzw Stichting Omer Watez beroep wordt ingediend tegen voornoemd collegebesluit;

Overwegende dat de afvalstoffen (PMD, papier en huisvuil), afkomstig van de kantine, worden meegegeven met de gemeentelijke ophalingsdienst;

Overwegende dat de inrichting enkel huishoudelijk afvalwater loost (75 m³/jaar), afkomstig van de sanitaire installaties van de kantine; dat er leidingwater wordt aangewend; dat uit bijkomende informatie van de VMM blijkt dat het huishoudelijk afvalwater rechtstreeks in oppervlaktewater, zijnde de Gaverbeek, geloosd wordt (geen zuiveringszone); dat met voorliggend dossier het bedrijf het huishoudelijk afvalwater via een waterzuiveringsinstallatie wenst te lozen; dat hierdoor niet meer de rubriek 3.2. (3), maar rubriek 3.6.1. (3) van toepassing is; dat tijdens het plaatsbezoek de exploitant meedeelde dat het type waterzuiveringsinstallatie nog niet gekozen is; dat sowieso de algemene lozingsnormen voor lozen van huishoudelijk afvalwater in oppervlaktewater dienen gerespecteerd te worden; dat de VMM ter zitting van de PMVC stelde dat de inrichting in een zuiveringszone A gelegen is en dat om verder te mogen lozen in oppervlaktewater een afwijking moet gevraagd worden bij de bevoegde minister; dat indien geen afwijking gevraagd wordt, geloosd dient te worden op de riolering;

Overwegende dat er geen gevaarlijke producten worden opgeslagen en er geen verdeelinstallatie is voor brandstoffen; dat de gemotoriseerde vliegtuigen gaan tanken op naburige vliegvelden;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan gelegen is in een landschappelijk waardevol, agrarisch gebied; dat de meest nabije woningen gelegen zijn in een woongebied met landelijk karakter, maar ook in een gebied op minder dan 500 m van een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut; dat een deel van de woningen in de Veldekensdreef eveneens op minder dan 500 m van een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's ligt; dat uit het advies van de provinciale deskundige geluid blijkt dat volgende richtwaarden voor geluid in open lucht van toepassing zijn: 50 dB(A) overdag (7.00 uur - 19.00 uur) en 45 dB(A) 's avonds (19.00 uur - 22.00 uur); dat uit het advies van de provinciale deskundige geluid onder meer het volgende blijkt:

De algemene geluidsvoorwaarden van hoofdstuk 4.5 van Vlarem II zijn niet automatisch van toepassing, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning. Ook al zijn de normen in principe dus niet geldig, toch kunnen zij gebruikt worden als toetssteen voor de hinder. Indien de beoordeling beperkt wordt tot opstijgen en landen, waarbij voor het overige gedeelte van de tijd andere bestemmingen worden aangevlogen, dan is het geluid te beschouwen als incidenteel geluid (tijdsduur korter dan 10% van de beoordelingsperiode, d.w.z. korter dan 72 min overdag en 12 min voor de avond). Omdat de inrichting reeds sinds 1969 in exploitatie is, is er eigenlijk geen sprake van nieuwe of bijkomende hinder en wordt getoetst aan de norm voor een bestaande inrichting. In dat geval dienen de $L_{Aeq,1s}$ -waarden beperkt te worden tot 65 dB(A) overdag en 55 dB(A) voor de avond.

Uit de meting van het oorspronkelijk omgevingsgeluid op 11 november 2005 blijkt dat het L_{A95} -niveau van het oorspronkelijk omgevingsgeluid 37,6 dB(A) bedraagt (meting uitgevoerd tussen 15.00 uur en 16.15 uur).

Op 11 november 2005 werden ook een aantal vliegactiviteiten opgemeten in samenwerking met de exploitant. De metingen zijn uitgevoerd tegenover de woning gelegen Veldekensdreef 85. Dit punt is representatief voor de nabijgelegen woningen. Voor de diverse activiteiten werden onderstaande $L_{Aeq,1s,max}$ -waarden opgemeten.

	stijgen	landen
motorzweefvliegtuig	61,4 dB(A)	56,7 dB(A)
Motorvliegtuig	67,0 dB(A)	54,3 dB(A)
Lierstart	57,4 dB(A)	-
ULM	57,4 dB(A)	-
Sleepstart	64,0 dB(A)	49,2 dB(A)

Het opstijgen veroorzaakt steeds meer geluid dan het landen omdat dan meer motorvermogen dient ontwikkeld te worden. Bij toetsen aan de norm voor een bestaande inrichting, is er enkel een overschrijding van 2 dB(A) voor de dagperiode voor het opstijgen van een motorvliegtuig. De norm voor de avondperiode wordt wel overschreden.

De exploitant stelt een reeks maatregelen voor om de hinder te beperken. Zo mag er geen acrobatie boven het grondgebied Groot-Geraardsbergen worden uitgevoerd en is men bereid geluidsgevoelige zones zoals het stiltegebied Dender-Mark te vermijden, voor zover verenigbaar met de vliegveiligheid. Bezoekende en/of luidruchtige vliegtuigen worden zo veel mogelijk geweerd. DPM's en paramotoren zijn verboden op het terrein, beide types luchtvaart zijn niet-ingedeelde activiteiten. Het aantal gemotoriseerde vluchten wordt beperkt tot 800 per jaar (exclusief sleepstarts en exclusief bijzondere evenementen)';

dat de provinciale geluidsdeskundige concluderend stelt dat de kans op geluidsoverlast voor de omwonenden reëel is, maar dat door het strikt naleven van de voorgestelde voorwaarden (o.m. het beperken van het aantal vluchten, het verbod op opstijgen na 19.00 uur, het verbod op acrobatie en het bijhouden van een vliegregister) deze hinder tot een minimum beperkt wordt;

dat de provinciale geluidsdeskundige stelt dat als aandachtspunt in de vergunning dient opgenomen te worden dat het vliegen boven het stiltegebied Dender-Mark zo veel mogelijk dient vermeden te worden, in de mate dat de vliegveiligheid dit toelaat; dat DPM's en paramotoren dienen geweerd te worden op de terreinen;

Overwegende dat het bepalen en het aanbrengen van de noodzakelijke brandpreventie- en brandbestrijdingsmiddelen steeds in overleg met en volgens de richtlijnen van de plaatselijke brandweer dient te gebeuren;

Overwegende dat door de Aminal, afdeling Milieuvergunningen bij de advisering van de milieuvergunningsaanvraag in eerste aanleg een subadvies gevraagd is aan de afdeling Natuur; dat uit het advies van 14 april 2005 van de Aminal, afdeling Natuur onder meer het volgende blijkt:

'De terreinen zijn omringd door regionaal en internationale ecologische zeer waardevolle gebieden. Aan de overzijde van de Dender bevindt zich het VEN-gebied (Vlaams Ecologisch Netwerk) 'De Vallei van de Dender en de Mark' en langs de oostzijde worden de terreinen begrensd door het Habitatrictlijngebied 'Bossen van de Vlaamse Ardennen en andere Zuidvlaamse bossen'. In de noord- en noordoostzijde worden de terreinen door een lint woningen gescheiden van een VEN- en Habitatrictlijngebied';

'Momenteel wordt het afvalwater geloosd, na bezinking in een septische tank, in de Gavergracht. De Gavergracht loopt nadien door een Habitatrictlijngebied. Het lozen van afvalwater hierin kan er voor zorgen dat er significant negatieve effecten t.o.v. de habitats en de soorten van de habitats waarvoor dit gebied is aangemeld optreden. Indien een individuele waterzuiveringsinstallatie wordt geplaatst wordt geen afvalwater geloosd.

Na telefonisch contact met de voorzitter van het centrum blijkt dat er binnen dit en enkele maanden een IBA (Individuele Behandeling van Afvalwater) zal geplaatst worden.

Gezien het zweefvliegen op zich geen geluidsverstoring met zich meebrengt en behalve bij landen en stijgen de bodem niet verstoord wordt, kan gesteld worden dat er voor het zweefvliegen (het slepen d.m.v. motorvliegtuigen is hier niet inbegrepen) in deze aanvraag geen effecten op de omliggende ecologisch waardevolle gebieden zullen optreden.

Motorvliegen kan echter wel voor geluidsverstoring zorgen in de omliggende gebieden waardoor negatieve effecten optreden ten aanzien van de fauna en avifauna. Gezien het vliegveld reeds sinds 1969 geëxploiteerd wordt en de gebieden pas, op Europees niveau, sinds 1996, en, op regionaal niveau, sinds 2002, werden aangemeld, kan niet gesproken worden van een nieuwe verstoring. Het is echter zo dat verstoring van de avifauna tijdens de broedperiode (april - eind juli) te allen tijde dient vermeden te worden.

Er dient voldaan te worden aan de 'standstill', art. 8 van het natuurdecreet, dat stelt dat de natuur in Vlaanderen, ongeacht de bestemming, noch in kwaliteit noch in kwantiteit mag achteruitgaan. De verstoring teweeggebracht door de motorvliegbewegingen mag niet vergroten.

Na contact met de aanvrager werd ons een logaritmische grafiek bezorgd waarop de vliegbewegingen per jaar van de afgelopen 5 jaar worden weergegeven. Hieruit blijkt dat de motorvliegbewegingen gestegen zijn van 800 tot 1000 in de periode 1999 - 2004. Gemiddeld werden over de 5 jaar een 880-tal vliegbewegingen uitgevoerd. Om te voldoen aan het 'standstill'-principe, kunnen gemiddeld over een periode van 5 jaar voor de volledige periode van de vergunning niet meer dan 800 motorvliegbewegingen per jaar plaatsvinden. Er wordt voor een uitmiddeling over 5 jaar gekozen omdat het aantal vliegbewegingen per jaar verschilt naargelang de weersomstandigheden'.

dat door de Aminor, afdeling Natuur een gunstig advies werd geformuleerd, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- er wordt een individuele waterzuiveringsinstallatie geplaatst;
- tijdens de broedperiode (april - eind juli) kunnen maximaal 3 motor- en 3 ULM-vliegbewegingen per dag gebeuren;
- de opendeurdag die momenteel in augustus doorgaat mag niet plaatsvinden in de broedperiode;
- over de volledige periode van de vergunningen mogen er gemiddeld niet meer dan 800 motorvliegbewegingen per jaar plaatsvinden over een periode van 5 jaar.

dat tot slot de afdeling Natuur stelt dat indien voldaan wordt aan deze voorwaarden er geen passende beoordeling dient opgemaakt voor de effecten op het Habitatrictlijngebied (art 36ter §3 van het natuurdecreet) en op het VEN-gebied (art 26bis van het natuurdecreet);

Overwegende dat het uitvoeren van 10 vliegbewegingen per dag tijdens de broedperiode geen vergroting van de hinder betekent; dat onder één vliegbeweging dient te worden verstaan, het opstijgen en landen van eenzelfde toestel;

Overwegende dat het Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix een uitbatingsvergunning van het Bestuur der Luchtvaart verkreeg op datum van 21 maart 1996; dat de afmeting van het landingsterrein 600 m op 18 m bedroeg;

Overwegende dat tijdens een inspectie van het Bestuur der Luchtvaart op datum van 10 mei 2001 werd vastgesteld dat het primaire uitwijkvlak gelegen bij drempel 21 door meerdere voorwerpen (bomen) doorboord wordt; dat dit eveneens het geval is met de secundaire uitwijkingsgebieden langs zuidwest- en oostzijde;

Overwegende dat de landingsbaan met zo'n 150 m diende ingekort te worden; dat een lengte van 600 m noodzakelijk is omwille van veiligheidsredenen; dat het behalen van een voldoende hoogte tijdens het opstijgen enkel kan gegarandeerd worden wanneer de volledige lengte van de landingsbaan kan gebruikt worden; dat het gebruik van een volledige landingsbaan van 600 m bovendien impliceert dat het centrum van Geraardsbergen niet dient overvlogen te worden omdat tijdig kan afgeweken worden;

Overwegende dat het Bestuur der Luchtvaart zich akkoord verklaart met de verplaatsing van de landingsbaan over een lengte van 150 m aan de zuidzijde;

Overwegende dat het College van Burgemeester en Schepenen in zijn besluit van 2 augustus 2005 het vliegveld met landingsbaan van 600 m vergund heeft; dat bovendien vergunning verleend werd voor de verplaatsing in zuidwestelijke richting; dat er tijdens de broedperiode maximaal 10 motor- en ULM-vluchten per dag mogen gebeuren (exclusief sleepstarts);

Overwegende dat het beroepschrift als volgt wordt besproken:

a) realiseren van de primaire functie van het gebied/onverenigbaarheid van de vlieghaven in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

dat de primaire functie van het gebied inderdaad de agrarische functie is en niet de recreatiefunctie; dat zoals gesteld bij de bespreking van de planologische aspecten de vlieghaven, gelet op de ligging in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, strijdig is met de bepalingen van het gewestplan;

b) laattijdig indienen van de milieuvergunningsaanvraag;

dat dit argument gegrond is; dat overeenkomstig artikel 18.§3 van Vlarem I vóór het verstrijken van de lopende vergunning bij de bevoegde overheid een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd; dat dit niet gebeurd is; dat zoals hiervoor gesteld, door het laattijdig indienen van de vergunningsaanvraag en het vervallen van de milieuvergunningsaanvraag, de aanvraag als de exploitatie van een nieuwe inrichting wordt beschouwd;

c) strijdigheid met het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;

dat zoals hiervoor gesteld, werd door de Aminal, afdeling Natuur, een gunstig advies verleend mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden m.b.t. het plaatsen van een individuele waterzuiveringsinstallatie, het beperken van het aantal motor- en ULM-vliegbewegingen tot 3 per dag tijdens de broedperiode, het verbieden van de opendeurdag in augustus (2005) en het beperken van het aantal vliegbewegingen tot 800 per jaar (gemiddeld over een periode van 5 jaar); dat de afdeling Natuur stelt dat indien voldaan wordt aan deze voorwaarden er geen passende beoordeling voor de effecten op het Habitatrichtlijngebied (artikel 36ter §3 van het natuurdecreet) en op het VEN-gebied (artikel 26bis van het natuurdecreet) moet worden opgemaakt; dat in het bestreden collegebesluit van 2 augustus 2005 de voorwaarde inzake de individuele waterzuiveringsinstallatie niet expliciet werd opgenomen in de voorwaarden, maar wel in het voorwerp van de aanvraag; dat de motor- en ULM-vliegbewegingen in tegenstelling tot het advies van de afdeling Natuur uitgebreid werden tot maximum 10 per dag; dat de opendeur in augustus niet werd verboden; dat het aantal vliegbewegingen wel beperkt werd tot 800 per jaar;

d) decreet betreffende het integraal waterbeleid;

dat de locatie gekenmerkt is als risicozone voor overstromingen (Denderbeken); dat de verplaatsing (regularisatie) van de start- en landingsbaan een ophoging inhoudt van de nieuwe percelen (4 B 1a en 2d); dat deze ophoging gelegen is in een ROG (Recent Overstroomd Gebied); dat er geen studie bij de aanvraag is die motiveert dat de schade hiervan voor het watersysteem beperkt blijft; dat het een ophoging betreft over een lengte van 200 m; dat voor dit aspect door Aminal, afdeling Milieuvergunningen een subadvies werd gevraagd aan de afdeling Water, dat in de e-mail van 21 november 2005 van de afdeling

Water onder meer wordt gesteld dat uit de nieuwe overstromingskaarten blijkt dat de landingsbaan en de gebouwen midden in recent overstroomd gebied liggen volgens de vroegere kaart (cfr. de kaarten op de website van gis-vlaanderen), doch dat volgens de laatste nieuwe kaarten (recent overstroomde gebieden gecorrigeerd aan het digitaal hoogtemodel van Vlaanderen, evenals de kaart met gemodelleerde, overstromingsgebieden), zowel de piste als de 2 gebouwen net buiten de overstroombare gebieden vallen: waarschijnlijk is de piste indertijd opgehoogd geweest, en liggen de 2 gebouwen net aan de rand van het overstroombare gebied van de Dender; dat in deze e-mail wordt gesteld dat er dus blijkbaar geen direct overstromingsgevaar is, wel blijft er in de Dendervallei altijd een kans op uitzonderlijke events zodat de infrastructuur mogelijk nog ooit bedreigd zal worden, doch de kans hiervan blijkt zeer klein te zijn (minder dan 1 keer om de 100 jaar);

e) er werd geen rekening gehouden met 1.200 bezwaren;

dat naar aanleiding van de milieuvergunningsaanvraag ingediend op 2 december 2004 tijdens het openbaar onderzoek 685 brieven en petitie met 391 handtekeningen werden ingediend; dat op 23 april deze procedure door de exploitant werd stopgezet; dat naar aanleiding van het tweede dossier (ingediend op 4 mei 2005) 3 bezwaren werden ingediend; dat het College van Burgemeester en Schepenen desalniettemin ook de bezwaren, geuit tijdens een vroegere procedure, geëvalueerd en opgenomen heeft in het besluit van 2 augustus 2005;

Overwegende dat de schriftelijke en mondelinge bezwaren en opmerkingen van het 'eerste' openbaar onderzoek mee in rekening worden gebracht bij het 'tweede' openbare onderzoek, worden de argumenten van beide openbare onderzoeken als volgt geëvalueerd:

a) overvliegen natuurgebieden

dat zoals hiervoor gesteld uit het advies van de Aminor, afdeling Natuur blijkt dat er voor het zweefvliegen geen effecten op de omliggende ecologische waardevolle gebieden zullen optreden; dat voorts wordt gesteld dat motorvliegen wel voor geluidsverstoring kan zorgen ten aanzien van de fauna en avifauna en dat de verstoring van de avifauna tijdens de broedperiode te allen tijde dient vermeden te worden; dat de afdeling Natuur stelt dat voldaan dient te worden aan het standstill beginsel uit het natuurdecreet en dat de verstoring teweeg gebracht door de motorvluchten niet mag vergroten;

dat de afdeling Natuur concluderend een gunstig advies formuleerde mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden m.b.t. het plaatsen van een individuele waterzuiveringsinstallatie, het beperken van het aantal motor- en ULM-vliegbewegingen tot 3 per dag tijdens de broedperiode, het verbieden van de opendeurdag in augustus (2005) en het beperken van het aantal vliegbewegingen tot 800 per jaar (gemiddeld over een periode van 5 jaar);

dat de afdeling Natuur stelt dat indien voldaan wordt aan deze voorwaarden er geen passende beoordeling dient te gebeuren voor de effecten op het Habitatrichtlijngebied (artikel 36ter §3 van het natuurdecreet) en op het VEN-gebied (artikel 26bis van het natuurdecreet);

dat in het bestreden collegebesluit van 2 augustus 2005 de voorwaarde inzake de individuele waterzuiveringsinstallatie niet expliciet werd opgenomen in de voorwaarden, maar wel in het voorwerp van de aanvraag; dat de motor- en ULM-vliegbewegingen in tegenstelling tot het advies van de afdeling Natuur werden uitgebreid tot maximum 10 per dag; dat de opendeur in augustus niet werd verboden; dat het aantal vliegbewegingen wel werd beperkt tot 800 per jaar;

b) Geluidshinder

dat met voorliggend dossier de exploitant de start- en landingsbaan niet wenst te vergroten, maar te verplaatsen in zuidwestelijke richting; dat zoals hiervoor vermeld, deze verplaatsing milieutechnisch een verbetering zou zijn; dat door

het verplaatsen in zuidwestelijke richting ook de hinder voor de inwoners van de Majoor van Lierdelaan zou moeten reduceren (hoger aanvliegen bij landen en vroeger bereiken van hoogte bij dalen);

dat in het bestreden collegebesluit via de bijzondere voorwaarden het aantal vluchten van de laatste 5 jaar werd bevroren zodat de geluidshinder niet vergroot; dat het college voorts als voorwaarde oplegt dat het aantal sleepstarts van de zweefvliegers beperkt wordt tot 25 % van de starts;

dat volgens het dossier reeds jaren met ULM's wordt gevlogen; dat dit uit de vorige vergunning van 1999 evenwel niet kan opgemaakt worden, al verkreeg de exploitant van het College van Burgemeester en Schepenen wel een vergunning voor de exploitatie van een terrein voor vliegvelden met een start- en landingsbaan van minder dan 1.900 m;

dat volgens de exploitant het niet de bedoeling is om met deltavliegers te vliegen; dat in het bestreden collegebesluit via een bijzondere voorwaarde werd gesteld dat het gebruik van deltavliegers en paramotors verboden is;

dat zoals hiervoor gesteld, de provinciale deskundige geluid een gunstig advies formuleert mits het naleven van de voorgestelde maatregelen; dat het stiltegebied Dender-Mark op ca. 4 km ten oosten van de inrichting ligt; dat met betrekking tot dit stiltegebied de provinciale deskundige geluid voorstelt om als aandachtspunt op te nemen dat het vliegen boven het stiltegebied zo veel mogelijk dient vermeden te worden;

c) Stedenbouw - watertoets

dat er een bouwvergunning voor de startbaan werd afgeleverd in 1969; dat met voorliggend dossier een verplaatsing wordt aangevraagd van de bestaande startbaan; dat voor deze verplaatsing een stedenbouwkundige vergunning (eigenlijk regularisatie) is aangevraagd;

dat de nieuwe start- en landingsbaan een lengte heeft van 600 m en breedte van ca. 18 m met daar rond een bufferzone van 30 m; dat de eigenlijke baan een oppervlakte van 10.800 m² beslaat;

dat de verplaatsing (eigenlijk regularisatie) een ophoging inhoudt van de nieuwe percelen, gelegen in een ROG (recent overstroemde gebieden); dat er geen studie is bij de aanvraag die motiveert dat de schade hiervan voor het watersysteem beperkt blijft; dat het een ophoging betreft over een lengte van 200 m;

dat voor dit aspect door Aminal, afdeling Milieuvergunningen een subadvies werd gevraagd aan de afdeling Water; dat in de e-mail van 21 november 2005 van de afdeling Water onder meer wordt gesteld dat uit de nieuwe overstromingskaarten blijkt dat de landingsbaan en de gebouwen midden in recent overstroomd gebied liggen volgens de vroegere kaart (cfr. de kaarten op de website van gis-vlaanderen), doch dat volgens de laatste nieuwe kaarten (recent overstroomde gebieden gecorrigeerd aan het digitaal hoogtemodel van Vlaanderen, evenals de kaart met gemodelleerde, overstromingsgebieden), zowel de piste als de 2 gebouwen net buiten de overstroombare gebieden vallen: waarschijnlijk is de piste indertijd opgehoogd geweest, en liggen de 2 gebouwen net aan de rand van het overstroombare gebied van de Dender; dat in deze e-mail wordt gesteld dat er dus blijkbaar geen direct overstromingsgevaar is, wel blijft er in de Dendervallei altijd een kans op uitzonderlijke events zodat de infrastructuur mogelijk nog ooit bedreigd zal worden, doch de kans hiervan blijkt zeer klein te zijn (minder dan 1 keer om de 100 jaar);

d) laattijdig aanvragen vergunning

dat zoals gesteld bij de bespreking van het beroepsschrift dit argument terecht is;

e) er werd gevaarlijk gestunt; de veiligheid van de omwoners komt in het gedrang; een ongeluk is zo gebeurd en kan grote gevolgen hebben;

dat in een schrijven van 2 juli 2005 van de vzw Vlaams Zweefvliegcentrum Phoenix wordt gesteld dat geen grootschalige evenementen zoals het opendeur-

weekend zullen gehouden worden tijdens de broedperiode van de vogels, dat DPM's (deltavliegers) en paramotors niet worden toegelaten op het vliegveld, dat maximaal 25 % van het totaal aantal starts met zweefvliegtuigen (op jaarbasis) zal gebeuren d.m.v. een sleepvliegtuig dat uitgerust zal zijn met een geluidsarme schroef en uitlaat, dat er geen acrobatie wordt uitgevoerd boven het grondgebied Groot-Geraardsbergen door de leden (uitgezonderd het opendeur-weekend), dat bezoekende en/of luidruchtige vliegtuigen door de uitbater maximaal zullen geweerd worden en dat het aantal gemotoriseerde toestellen, die het vliegveld als basis hebben, bevroren wordt op het huidige peil, zijnde 11 toestellen;

dat om het argument te ondervangen in het bestreden collegebesluit als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat acrobatie boven het vliegveld en in de onmiddellijke omgeving niet toegelaten is; dat wat veiligheid van de luchthavenuitbating betreft is de exploitant eveneens onderworpen aan de vergunning van de federale overheid;

f) het is nodig de normen van het Waals Gewest na te zien; de inwoners van de gemeente Deux-Acres en andere deelgemeenten van Lessen werden niet geraadpleegd;

dat uit de documenten van het college blijkt dat overeenkomstig artikel 19bis van Vlarem I een exemplaar van de milieuvergunningaanvraag aan de bevoegde autoriteiten van Wallonië toegezonden werd;

g) de (uitbreiding van de) activiteiten brengen ook een stroom (extra) verkeer met zich mee, met de nodige overlast tot gevolg;

dat met voorliggend dossier geen uitbreiding van de activiteiten wordt aangevraagd, maar de verdere exploitatie van de vlieghaven; dat in het bestreden collegebesluit via de bijzondere voorwaarden het aantal vluchten werd bevroren op het gemiddelde over de vorige 5 jaar;

h) er is geen milieueffectenrapport opgemaakt;

dat overeenkomstig de bepalingen van het besluit van 23 maart 1989 betreffende de organisatie van de milieueffectenbeoordeling van bepaalde hinderlijke inrichtingen geen MER vereist is;

dat volgens het besluit van 23 maart 1989 houdende bepalingen van de categorieën van werken en handelingen waarvoor een milieueffectenrapport vereist is voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning slechts een MER vereist is voor de aanleg en/of ingrijpende wijzigingen van vliegvelden met een start- en landingsbaan van ten minste 2.100 m; dat gezien de start- en landingsbaan een lengte heeft van 600 m er geen MER vereist is;

i) er zou beter een informatievergadering worden belegd;

dat op 15 juni 2005 door het stadsbestuur een informatievergadering, cfr. artikel 18 van Vlarem I, werd georganiseerd;

j) het vliegveld veroorzaakt luchtverontreiniging;

dat hierover geen gegevens gekend zijn; dat er wel kan gesteld worden dat in hoofdzaak gebruik gemaakt wordt van zweefvliegers, waarvan 75% zal opstijgen m.b.v. een lierinstallatie;

k) de vergunning dient beperkt tot 5 jaar, dit zal de neiging tot uitbreiding van het aantal vluchten tegen gaan;

dat bij het verlenen van een milieuvergunning het aantal vluchten beperkt kan worden via de bijzondere voorwaarden; dat een eventuele uitbreiding van het aantal vluchten dan steeds opnieuw zal dienen geëvalueerd worden via een milieuvergunningaanvraag (wijziging van voorwaarden);

l) op alle momenten laag overvliegen met (zweef)vliegtuigen is een schending van de privacy.

Dat een milieuvergunningaanvraag dient beoordeeld te worden op haar planologische en milieuhygiënische verenigbaarheid; dat dit aspect daar geen onderdeel van uitmaakt;

Overwegende dat de exploitant, overeenkomstig artikel 43 §2 van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning steeds alle maatregelen dient te nemen om schade en hinder te voorkomen;

Overwegende dat de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet, onverminderd de bepalingen van dezelfde wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten bij het verlenen van een vergunning bijzondere voorwaarden kan opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu;

Overwegende dat, wat voorafgaat in acht genomen, kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat de gevraagde exploitatie milieuhygiënisch en planologisch verenigbaar kan geacht worden met de onmiddellijke omgeving; dat bijgevolg de gevraagde vergunning kan worden verleend";

2. De ontvankelijkheid

2.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het betrekking heeft op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 augustus 2005, aangezien die beslissing geen eindbeslissing betreft; dat ook de tweede verwerende partij in haar memorie van antwoord eenzelfde exceptie opwerpt;

2.2. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift eveneens opwerpt dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het betrekking heeft op de beslissing die in eerste aanleg is genomen; dat zij voorts het belang van de verzoekende partij betwist en stelt dat het feit dat de eerste verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij ontvankelijk heeft verklaard, niet betekent dat de tussenkomende partij het belang van de verzoekende partij zou moeten aanvaarden, dat het geen twijfel lijdt dat het belang van de verzoekende partij een collectief belang is, en dat de vereniging een ideële collectieve belangenbehartiging beoogt, dat het belang dat de verzoekende partij verdedigt de bescherming is van het doel of de doelstellingen waarvoor zij is opgericht is, zonder dat zij daarbij op een rechtstreekse wijze de verdediging van de belangen van haar leden beoogt, dat men acht moet slaan op het principe van de specialiteit, de regel "nul ne plaide par procureur" en een voldoende representativiteitsvereiste, dat zowel het specialiteitsbeginsel als de regel "nul ne plaide par procureur" te dezen problemen stellen, dat, wat het specialiteitsbeginsel betreft, het zeer de vraag is of het afleveren van een milieuvergunning voor een vliegveld, waarvan de hoofdzakelijke activiteit erin bestaat weinig hinderlijke zweefvliegactiviteiten te ontwikkelen, strijdig is of

een aantasting vormt van de door de verzoekende partij beoogde belangen, dat het abstracte betoog op dit punt niet overtuigt, dat er nauwelijks in concreto wordt toegelicht waaruit de aantasting of bedreiging bestaat; dat wat het beginsel "nul ne plaide par procureur" betreft, de tussenkomenende partij stelt dat, hoezeer de verzoekende partij zich ook inspant om het tegendeel te beweren, zij er niet in slaagt om aan te tonen dat het beweerde collectieve belang dat zij nastreeft duidelijk te onderscheiden is van het individualiseerbaar belang van haar leden, dat besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep niet neerkomt op een miskennis van de vrijheid van vereniging, zoals blijkt uit het arrest van de Raad van State nr. 28.086 van 12 juni 1987;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift uitvoerig stilstaat bij haar belang; dat zij in essentie doet gelden dat zij streeft naar een goed leefmilieu en natuurbescherming in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied van de Vlaamse Ardennen, dat de vergunde startbaan voor de vliegclub binnen een dergelijk gebied ligt, dat er bovendien vlakbij nog natuurgebieden en grote eenheden natuur liggen, alsook een habitatrictlijngebied, dat de vliegtuigen deze gebieden overvliegen, wat leidt tot verstoring van de natuur en de natuurbeleving, dat de statuten van de verzoekende partij voldoende gespecificeerd zijn, zeker wat de bescherming van de natuur betreft, dat de vliegvaartactiviteit schade toebrengt aan de natuurbescherming, dat zij ook de vernietiging vraagt van de in eerste aanleg genomen beslissing, omdat een vernietiging van het besluit van de eerste verwerende partij zou leiden tot een herleving van de in eerste aanleg genomen beslissing; dat de verzoekende partij zich beroept op haar statuten om haar persoonlijk belang en nadeel aan te tonen; dat zij de doelstelling van de VZW citeert zoals omschreven in de statuten, en stelt dat daaruit onder meer blijkt dat de VZW actief kan zijn op het gebied van milieu- en natuurbescherming, en daarvoor in rechte mag treden, dat de doelstellingen niet te omvangrijk of te algemeen zijn, dat zij geen algemeen belang nastreeft, noch het louter persoonlijk, individualiseerbaar belang van haar leden, dat zij met haar statuten voldoet aan het specialiteitsbeginsel, dat het milieubelang waar zij voor staat een moreel kwalitatief belang is, dat beide bestreden beslissingen bij de uitvoering ervan op dit vlak nadelen zullen toebrengen, dat er ook rekening moet worden gehouden met het belang van de vereniging als gemandateerde van haar leden, dat dit een gemeenschappelijk belang van de leden is, een belang dat kort samengevat bestaat in natuurbehoud en vrijwaring van de kwaliteit van het landschap, dat de verleende milieuvergunning een negatieve weerslag heeft op de natuurbeleving; dat de verzoekende partij vervolgens stilstaat bij een aantal feiten die de nadelen aan natuur en landschap in relatie met de VZW

aantonen; dat zij daarbij het vliegveld en de vliegactiviteiten beschrijft en stelt dat het feit dat de eerste verwerende partij haar beroep ontvankelijk heeft verklaard, er op wijst dat de eerste verwerende partij het belang van de verzoekende partij heeft aanvaard; dat de verzoekende partij voorts stilstaat bij de rechtspraak van de Raad van State en deze vergelijkt met het voorliggende geval; dat zij verwijst naar de arresten van de Raad van State nrs. 100.520, 82.901, 97.242 en 111.396, en na een vergelijking met voorliggend geval, waarin zij aandacht besteedt aan de concrete kenmerken van het gebied, concludeert dat haar beroep ontvankelijk moet zijn; dat ter staving van haar belang de verzoekende partij voorts stelt dat een loopje wordt genomen met de "wetgeving ter uitvoering van de Europese habitatrichtlijn, ter uitvoering van de wet op de ruimtelijke ordening, ter uitvoering van het decreet milieuvergunningen, en ter uitvoering van het decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid", dat er ook het Verdrag van Aarhus is en dat door strenge voorwaarden op te leggen met betrekking tot het belang van de verenigingen voor natuurbescherming geen "ruime toegang tot de rechter" wordt gewaarborgd en het vermoeden van belang van NGO's die zich inzetten voor milieubescherming en die krachtens de artikelen 2 en 5 van dat verdrag aan de eisen van nationaal recht voldoen, niet in acht wordt genomen, dat zij duurzame en daadwerkelijke activiteiten ontplooit; dat de verzoekende partij een opsomming van haar belangrijkste activiteiten geeft, en daarbij benadrukt dat zij opkomt in tal van zaken specifiek ter vrijwaring van de natuurwaarden en specifiek ter vrijwaring van de nog resterende overstromingsgebieden in een beperkt geografisch werkingsgebied dat 21 gemeenten omvat die grosso modo tot de Vlaamse Ardennen kunnen worden gerekend; dat de verzoekende partij ten slotte wijst op de richtlijn 2004/35/EEG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade, waaruit eveneens blijkt dat de verzoekende partij toegang tot de rechter heeft;

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord vooreerst de toelaatbaarheid en de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst betwist; dat zij stelt dat een tijdige en rechtsgeldige beslissing tot tussenkomst moet worden voorgelegd, dat het verzoek tot tussenkomst niet toelaatbaar, minstens niet ontvankelijk is, aangezien zij tot doel heeft activiteiten te behouden die strijdig zijn met wetgeving van openbare orde, met name de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw, dat de door de tussenkomende partij beoogde situatie lijnrecht ingaat tegen de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, dat de activiteiten ook een misdrijf zijn, dat uit niets blijkt dat de tussenkomende partij voornemens is deze te staken, dat voorts ook de richtlijn

92/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (hierna : habitatrichtlijn) en de bijbehorende bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna : natuurbehouddecreet) alsook "de MER wetgeving inzake hinderlijke inrichtingen" van openbare orde zijn; dat de verzoekende partij vervolgens overgaat tot een uitgebreide weerlegging van het standpunt van de tussenkomenende partij wat betreft de ontvankelijkheid van het annulatieberoep; dat zij vaststelt dat de tussenkomenende partij niet ingaat op het door de verzoekende partij ingeroepen belang op basis van het gewestplan en "het veelzijdig natuurbeschermde statuut van de omgeving", dat de tussenkomenende partij evenmin repliceert op het belang dat als NGO wordt ingeroepen; dat de verzoekende partij vaststelt dat de verwerende partijen haar belang niet betwisten, dat de verwerende partijen deel uit maken van de drie machten van het land, zodat hun oordeel niet als onbelangrijk kan worden afgedaan, dat vragen omtrent de ontvankelijkheid niet altijd van openbare orde zijn, dat de Raad van State reeds meermaals de ontvankelijkheid van een vordering van een milieuvereniging heeft aanvaard, dat ook zweefvliegtuigen de betwiste landings- en startbaan nodig hebben, zodat dit voor de schade aan het agrarisch gebied weinig verschil uitmaakt, dat er bovendien een substantieel aandeel van gemotoriseerde vluchten is, dat de vereisten die de tussenkomenende partij op het vlak van de ontvankelijkheid stelt niet voorkomen in artikel 19 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; dat de verzoekende partij voorts toelicht dat zij voldoet aan de vereiste van het specialiteitsbeginsel, dat zij immers een bijzonder en rechtstreeks moreel belang heeft omdat die vergunning voor lange tijd de realisatie van sommige door haar nagestreefde immateriële statutaire doelstellingen in het gedrang brengt of bemoeilijkt, dat ook aan de vereiste van "nul ne plaide par procureur" is voldaan, aangezien de verzoekende partij haar eigen belangen verdedigt en niet die van derden, dat zij ook niet het algemeen belang nastreeft; dat de verzoekende partij formeel de vereiste van de representativiteit betwist, welke trouwens ook niet meer in de rechtspraak van de Raad van State wordt vermeld; dat zij stelt dat de tussenkomenende partij onterecht het belang van de vrijheid van vereniging tegenspreekt, dat de verzoekende partij in dat verband verwijst naar de arresten van de Raad van State nr. 21.383 van 11 september 1981 en nr. 21.012 van 10 maart 1981; dat de verzoekende partij voorts uiteenzet dat zij doet blijken van een persoonlijk belang dat niet hypothetisch is en haar belang koppelt aan het bijzonder statuut van het gebied ingevolge effectief en direct werkende wetgeving; dat zij het concreet belang van landschapselementen binnen het habitatrichtlijngebied illustreert door te verwijzen naar artikel 3 van de habitatrichtlijn dat concreet

aangeeft wat wordt bedoeld met "coherentie" en hoe de coherentie tussen de aangeduide gebieden van "Natura 2000" kan worden bevorderd en hoe de ecologische coherentie kan verslechteren met name ook door de achteruitgang van landschapselementen; dat zij ten slotte stelt dat zij activiteiten in het gebied organiseert, dat het feit dat de milieuvergunning van 1999 niet werd aangevochten geen afbreuk doet aan het belang van de verzoekende partij, dat zij bovendien sinds de aanduiding van de VEN-gebieden en de habitatrictlijngebieden een bijkomend actueel belang heeft verkregen, dat zij om redenen van rechtszekerheid en samenhang ook de vernietiging van de beslissing die in eerste aanleg werd genomen, vraagt;

2.4. Overwegende dat de tussenkommende partij in haar aanvullende memorie stelt dat de Raad van State bij beschikking van 16 november 2006 toelating heeft verleend om in het geding ten gronde tussen te komen, zodat de door de verzoekende partij opgeworpen exceptie achterhaald is, dat er tijdig en rechtsgeldig werd beslist om tussen te komen, dat aangezien haar vergunning wordt bestreden, de tussenkommende partij belang heeft bij haar tussenkomst, dat de vraag of de activiteiten van de tussenkommende partij strijdig zijn met wetgeving van openbare orde, een beoordeling is over de grond van de zaak, dat zij er alle belang bij heeft om bij die beoordeling haar zienswijze te kennen te geven; dat de tussenkommende partij herhaalt dat de in eerste aanleg genomen beslissing niet voor vernietiging vatbaar is en dat zij ook haar zienswijze handhaaft dat de verzoekende partij niet doet blijken van het vereiste belang, dat het feit dat de verwerende partijen het belang van de verzoekende partij niet hebben betwist, nog niet betekent dat aan de vereiste inzake het belang voldaan is;

2.5. Overwegende dat de tussenkommende partij in haar laatste memorie nog argumenteert dat het evident is dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 augustus 2005 niet voor vernietiging vatbaar is; dat zij zich ook afvraagt in welk opzicht de vrijwaring van een goede ruimtelijke ordening, van het leefmilieu en het natuurbehoud verschillen van doelstellingen die het algemeen belang voor ogen hebben; dat in dat opzicht, volgens de tussenkommende partij, de procedure gevoerd door de verzoekende partij niets anders is dan een niet toelaatbare actio popularis en dat de bepalingen van het Verdrag van Aarhus daarom niet toepasselijk zijn, dat de verzoekende partij alleen maar handelt omwille van principiële redenen die geen uitstaans hebben met de concrete geschade belangen van omwonenden of van burgers in de buurt;

2.6. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog benadrukt, samengevat, dat zowel territoriaal als wat betreft de materie, haar beroep binnen haar statutair doel valt en dat haar optreden overeenstemt met het Verdrag van Aarhus;

2.7.1. Overwegende dat de verzoekende partij de nietigverklaring vraagt van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 augustus 2005 waarbij de milieuvergunning in eerste aanleg aan de tussenkomen de partij werd verleend; dat, zoals de verwerende en de tussenkomen de partijen terecht opwerpen, die vordering onontvankelijk is, aangezien tegen evengenoemd besluit een georganiseerd beroep openstond en de in laatste aanleg genomen beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 februari 2006, die eveneens met onderhavig beroep wordt bestreden, in de plaats is gekomen van eerstgenoemde beslissing; dat de stad Geraardsbergen bijgevolg buiten de zaak wordt gesteld;

2.7.2. Overwegende dat op 31 oktober 2006 de raad van bestuur van de VZW VLAAMS ZWEEFVLIEGCENTRUM PHOENIX, de tussenkomen de partij, heeft beslist om tussen te komen in voorliggende annulatieprocedure; dat bijgevolg tijdig en door het bevoegd orgaan tot de tussenkomst werd beslist; dat als begunstigde van de bestreden vergunning de tussenkomen de partij een evident belang heeft bij haar tussenkomst; dat of dit belang wettig is, verband houdt met de grond van de zaak; dat de tussenkomen de partij immers betwist dat de milieuvergunning strijdig is met wetgeving van openbare orde, zoals de wetgeving op de ruimtelijke ordening, de wetgeving op het natuurbehoud en de wetgeving inzake milieuhygiëne; dat de tussenkomst ontvankelijk is;

2.7.3. Overwegende dat artikel 2 van de statuten van de verzoekende partij betrekking heeft op de doelstellingen en activiteiten; dat luidens artikel 2, § 1, de vereniging tot doel heeft "het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu kaderend in een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij voldaan wordt aan de behoeften van de huidige generatie, zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen"; dat artikel 2, § 2, van de statuten aangeeft wat deze doelstelling omvat; dat daaronder onder meer valt :

- het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden;

- het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van open ruimte, landschappen, monumenten, cultureel erfgoed, stedenschoon en dorpsgezichten;
- het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van het stedelijk leefmilieu en van een leefbare woonomgeving. Dit impliceert het beperken van alle vormen van milieuhinder, waaronder geluidshinder, verkeersoverlast, geurhinder, lichthinder;
- het optreden in rechte voor de administratieve en gerechtelijke overheden;

dat men in artikel 2, § 4 onder meer leest dat de verzoekende partij haar doel langs gerechtelijke weg kan vrijwaren; dat artikel 1, § 4, van de statuten betrekking heeft op het werkingsgebied dat 21 gemeenten telt die grosso modo samenvallen met de Vlaamse Ardennen, waartoe ook de stad Geraardsbergen behoort;

Overwegende dat uit de statuten blijkt dat de verzoekende partij een voldoende gespecialiseerd belang nastreeft dat zich in essentie situeert op het vlak van ruimtelijke ordening, leefmilieu en natuurbehoud; dat dit doel evenwel niet zo breed is dat ongeveer elke vordering bij een rechtscollege erin zou kunnen passen; dat de verzoekende partij niet het algemeen belang nastreeft; dat de verzoekende partij evenmin louter de individuele belangen van haar leden behartigt; dat de nagestreefde belangen het puur individuele belang overstijgen; dat het werkingsgebied van de verzoekende partij voldoende is afgebakend; dat het beroep zowel territoriaal als wat betreft de materie binnen het statutair doel van de verzoekende partij past; dat uit de middelen immers blijkt dat de verzoekende partij zaken aanklaagt als de schending van het landschap, de bedreiging van natuurwaarden, de hinder, en dergelijke; dat zij dit niet doet op abstracte wijze, maar concreet aangeeft om welke inrichting het gaat, welke hinder zij vreest, en hoe de plaatselijke constellatie is;

Overwegende dat een al te restrictieve interpretatie van het belang van de verzoekende partij onverenigbaar is met artikel 9.2 van het Verdrag van Aarhus, dat als volgt luidt :

" Elke Partij waarborgt, binnen het kader van haar nationale wetgeving, dat leden van het betrokken publiek

- a) die een voldoende belang hebben dan wel
- b) stellen dat inbreuk is gemaakt op een recht, wanneer het bestuursprocesrecht van een Partij dit als voorwaarde stelt, toegang hebben tot een herzieningsprocedure voor een rechterlijke instantie en/of een ander bij wet ingesteld onafhankelijk en onpartijdig orgaan, om de materiële en formele rechtmatigheid te bestrijden van enig besluit, handelen of nalaten vallend onder de bepalingen van artikel 6 en, wanneer het nationale recht hierin voorziet en onverminderd het navolgende derde lid, andere relevante bepalingen van dit Verdrag.

Wat een voldoende belang en een inbreuk op een recht vormt wordt vastgesteld in overeenstemming met de eisen van nationaal recht en strokend met het doel aan het betrokken publiek binnen het toepassingsgebied van dit Verdrag ruim toegang tot de rechter te verschaffen. Hiertoe wordt het belang van elke niet-gouvernementele organisatie die voldoet aan de in artikel 2, vijfde lid, gestelde eisen voldoende geacht in de zin van het voorgaande onderdeel a). Dergelijke organisaties worden tevens geacht rechten te hebben waarop inbreuk kan worden gemaakt in de zin van het voorgaande onderdeel b).

De bepalingen van dit tweede lid sluiten niet de mogelijkheid uit van een herzieningsprocedure voor een bestuursrechtelijke instantie en laten onverlet de eis van het uitputten van de bestuursrechtelijke beroepsgang alvorens over te gaan tot rechterlijke herzieningsprocedures, wanneer die eis bestaat naar nationaal recht";

dat artikel 2.5 van het Verdrag van Aarhus als volgt luidt :

"Wordt onder 'het betrokken publiek' verstaan het publiek dat gevolgen ondervindt, of waarschijnlijk ondervindt van, of belanghebbende is bij, milieubesluitvorming; voor de toepassing van deze omschrijving worden niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming en voldoen aan de eisen van nationaal recht geacht belanghebbende te zijn";

dat uit de samenlezing van deze bepalingen blijkt dat niet-gouvernementele organisaties, zoals de verzoekende partij, toegang moeten kunnen hebben tot de rechter; dat het voor de hand ligt dat dit een effectieve toegang moet zijn, en niet een louter formele; dat in het licht van het Verdrag van Aarhus milieuverenigingen toegang moeten kunnen hebben tot de Raad van State; dat de verzoekende partij in dezen niet opkomt voor de individuele belangen van haar leden en ook niet opkomt voor het algemeen belang, maar voor de bescherming van welbepaalde waarden die zich situeren op het vlak van de ruimtelijke ordening, het leefmilieu en het natuurbehoud; dat het beroep van de verzoekende partij ontvankelijk is;

3. Ten gronde

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het redelijkheidsbeginsel; dat zij stelt dat de vergunde exploitatie volgens het gewestplan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied ligt, dat zulks door de verwerende partij niet wordt betwist, dat aangezien een gewestplanbestemming bindend en verordnend is, hiermee rekening moet worden gehouden, ook bij de beoordeling van een milieuvergunning, dat de motivering van een beslissing juist en afdoende moet zijn op het vlak van deze planologische verenigbaarheid; dat de verzoekende partij de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

(hierna : inrichtingsbesluit) citeert en voorts stelt dat ofwel moet worden aangetoond dat de aangevraagde inrichting als een activiteit kan worden beschouwd die een agrarische activiteit tot doel heeft en die de schoonheidswaarde van het landschap niet aantast, ofwel de afwijking van de gewestplanbestemming mogelijk is binnen de decretaal voorziene uitzonderingen, dat het redelijkheidsbeginsel wordt ingeroepen omdat dit beginsel kan worden getoetst en met zich meebrengt dat kan worden nagegaan of een administratieve overheid haar beslissing heeft gesteund op in rechte en in feite juiste bevindingen/feiten en op een correcte belangenafweging, dat in beide beslissingen wordt vastgesteld dat de aangevraagde inrichtingen strijdig zijn met de gewestplanbestemmingen, maar toch worden vergund, dat er geen toepassing wordt gemaakt van de in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) of het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna : coördinatie-decreet) voorziene uitzonderingen om van de gewestplanbestemming af te wijken; dat de verzoekende partij aandringt op een uitspraak waarbij de kennelijke schending van de gewestplanbestemming wordt vastgesteld, wat mogelijk is nu een gewestplanbestemming een zaak is van interpretatie eerder dan van appreciatie; dat zij voorts de motivering van het bestreden besluit van de eerste verwerende partij citeert en betoogt dat de eerste verwerende partij zelf vaststelt dat er geen mogelijkheid is om van het gewestplan af te wijken, doch de zaak afleidt naar een vergunningsprobleem en naar de bestemmingen in de omgeving, waarmee de inrichting beweerdelijk wel mee verenigbaar zou zijn, dat daarmee het middel nog niet is weerlegd, waardoor dient aangetoond dat de vergunde percelen te "Overboelare, sectie A, nr. 649/b, sectie B, nrs. 1/a, 2/d, ..." zouden worden gebruikt voor een agrarische activiteit, en zonder de schoonheidswaarde van het landschap te schenden, dat de motivering, hoe uitgebreid of politiek opportuun ook, indruist tegen de vereiste van een afdoende motivering, dat de bijzondere voorwaarden evenmin afbreuk doen aan de geschonden gewestplanbestemming, aangezien ze met milieuhygiëne te maken hebben; dat wat de afvalwaterlozing betreft, de verzoekende partij stelt dat het essentieel is dat het vliegveld wordt geherlocaliseerd, dat het afvalwater een bijbehoren van het vliegveld is en evenmin een agrarische oorsprong heeft, dat de beide inrichtingen bijgevolg strijdig zijn met het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen; dat de verzoekende partij ten slotte haar belang bij het middel toelicht;

3.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat voor de oorspronkelijke startbaan op 25 september 1969 een bouwvergunning werd afgeleverd, dat de tussenkomenende partij de exploitatie wenst

verder te zetten en de start- en landingsbaan wenst te verplaatsen, dat de oorspronkelijke start- en landingsbaan omstreeks 1996 200 meter werd verschoven, weg van het centrum en de dichtste woongebieden, dat voor een deel van de nieuwe start- en landingsbaan nog een stedenbouwkundige vergunning moet worden verkregen, dat de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning op 8 november 2005 werd ingediend, dat de verplaatsing van de start- en landingsbaan milieutechnisch een verbetering is omdat, volgens het aanvraagdossier, bij het opstijgen in "de richting 03" (richting stad) men sneller de vereiste veiligheidshoogte bereikt en men kan vermijden om de stad te overvliegen, dat bij het landen in "de richting 21" (richting Wallonië) men op een grotere hoogte moet kunnen aanvliegen en men kan vermijden de stad te moeten overvliegen in de landingsfase, dat de milieuvergunning voor het onderdeel van de start- en landingsbaan op deze nieuwe percelen geschorst blijft zolang de bouwvergunning hiervoor niet is afgeleverd, dat de exploitatie van de inrichting als planologisch gedeeltelijk verenigbaar werd beschouwd, minstens voor wat de baan van 400 meter betreft, dat ingevolge artikel 2, § 2, van het tweede bestreden besluit de milieuvergunning wordt geschorst zolang de bouwvergunning niet is verleend, dat in afwijking van het bepaalde in § 1 de aanvangsdatum van de milieuvergunning in dat geval wordt verdaagd tot de dag dat deze bouwvergunning definitief is verworven;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert dat het aan de verwerende partij toekomt om in rechte te verdedigen hoe van de bestaande gewestplanbestemming kan worden afgeweken, dat het niet juist is dat de start- en landingsbaan omstreeks 1996 met 200 meter werd verschoven, dat het niet gaat om een verschuiving maar om een verlenging, dat de bestreden milieuvergunning in tegenstelling tot de vergunning van 27 december 1999, ook betrekking heeft op de percelen met de kadastrale nummers "1a en 2d", dat het mede op deze percelen is dat de verlenging van de start- en landingsbaan plaatsvond, dat vanaf 2000 de start- en landingsbaan geleidelijk aan werd verlengd richting zuiden, dat de argumentatie dat nog een bouwvergunning dient te worden verkregen irrelevant is, dat de afwijking van een gewestplan enkel mogelijk is overeenkomstig de decreten op de ruimtelijke ordening, dat bovendien de bouwvergunning als zijnde definitief geweigerd moet worden beschouwd, dat een hypothetische toekenning van een bouwvergunning flagrant in strijd zou zijn met het gewestplan, dat dit onder meer volgt uit het herhaald standpunt van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar;

3.4. Overwegende dat de tussenkomen­de partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst stelt dat volgens de verzoekende partij de vergunde exploitatie volgens het gewestplan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied ligt, en dat aangezien een dergelijke bestemming bindend en verordenend is, hiermee ook bij een milieuvergunning rekening moet worden gehouden, dat zij alleen maar kan vaststellen dat de bestreden beslissing van de tweede verwerende partij de afwijking van deze gewestplanbestemming op formeel en materieel afdoende wijze onderbouwt, aangezien daarin te lezen staat dat de hernieuwing een verderzetting is van een inrichting die vergund werd vóór de gewestplanvorming, dat bovendien wordt vastgesteld dat de verplaatsing van de landingsbaan, waarvoor nog een vergunning moet worden afgeleverd, een milieutechnische verbetering inhoudt, dat de verzoekende partij niet uiteenzet waarom deze motivering in rechte onvoldoende onderbouwd zou zijn, dat de bestreden beslissing van de eerste verwerende partij volledig in dezelfde lijn ligt, wat doet concluderen dat de exploitatie van de inrichting gedeeltelijk verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, dat het niet duidelijk is welke milieuhinder zou kunnen worden veroorzaakt door het afvalwater, dat het huishoudelijk afval betreft waarvoor een waterzuiveringsinstallatie zal worden aangebracht, zoals uit de ingediende aanvraag blijkt;

Overwegende dat de tussenkomen­de partij in haar aanvullende memorie nog toevoegt dat het niet correct is dat er sprake zou zijn van een verlenging in plaats van een verlegging, dat het niet juist is dat er vanaf het jaar 2000 geleidelijk aan een verlenging van de start- en landingsbaan tot stand werd gebracht, dat de milieuvergunning voor het onderdeel van de (verlegde) start- en landingsbaan geschorst blijft zolang de stedenbouwkundige vergunning hiervoor niet is afgeleverd, dat van een definitieve weigering van de stedenbouwkundige vergunning in geen geval sprake is;

3.5. Overwegende dat de tussenkomen­de partij in haar laatste memorie nog stelt dat vanuit de criteria van planologische aard en van esthetische aard, de vergunde situatie veel gunstiger is dan vroeger, dat het alternatief zou kunnen zijn geweest dat de milieuvergunning zou zijn afgeleverd zonder toelating van de verschuiving van de start- en landingsbaan, die immers dateert van 25 september 1969 en als motief zou kunnen zijn behouden ter invulling van het planologisch criterium;

3.6. Overwegende dat in de aanhef van de eerste bestreden beslissing wordt overwogen dat de inrichting volgens het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem ligt in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat geen van de partijen dit betwist; dat krachtens artikel 2, § 1, van het coördinatiedecreet de overheid die moet beschikken op een milieuvergunningaanvraag verplicht is om de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen, hetgeen onder meer inhoudt dat zij de milieuvergunning moet weigeren indien de inrichting of een gedeelte ervan niet past in de bindende voorzieningen van het plan; dat aangezien de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, enerzijds, en de wetgeving op het gebied van de milieuvergunningen, anderzijds, onderscheiden doelstellingen beogen, de omstandigheid dat een bouwvergunning werd verleend, niet impliceert dat ook de milieuvergunning moet worden verleend of dat de overheid die de milieuvergunning moet verlenen ervan ontslagen zou zijn te onderzoeken of de aanvraag voor de milieuvergunning verenigbaar is met het toepasselijke plan van aanleg; dat aangezien de inrichting in landschappelijk waardevol agrarisch gebied ligt, artikel 11 en artikel 15.4.6.1 van het inrichtingsbesluit gelden; dat artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit als volgt luidt :

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 m en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden",

en artikel 15.4.6.1 van het inrichtingsbesluit :

"De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen";

dat uit de samenlezing van deze twee bepalingen volgt dat de toelaatbaarheid van bouwwerken of inrichtingen in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden op grond van een tweevoudig criterium moet worden getoetst, met name een

planologisch, dat veronderstelt dat de overheid nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en een esthetisch, dat inhoudt dat bedoelde werken moeten kunnen worden overeengebracht met de eisen ter vrijwaring van de schoonheidswaarde van het landschap; dat wat het planologisch criterium betreft, het duidelijk is dat de door de tussenkomende partij ontwikkelde activiteiten niets met landbouw te maken hebben noch als para-agrarisch kunnen worden aangemerkt; dat de eerste verwerende partij zulks goed beseft, aangezien zij in de eerste bestreden beslissing overweegt dat de ligging van de inrichting strijdig is met het gewestplan en met de bepalingen van het inrichtingsbesluit; dat zij ook stelt dat er geen toepassing kan worden gemaakt van de mogelijkheden tot afwijking van het gewestplan die de stedenbouwwetgeving biedt; dat zij desalniettemin toch van oordeel is dat de exploitatie gedeeltelijk verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, en dat een milieuvergunning kan worden afgeleverd; dat zij daarbij in rekening brengt dat voor de oorspronkelijke startbaan op 25 september 1969 een bouwvergunning werd afgeleverd, dat men de exploitatie wenst verder te zetten, alsook de start- en landingsbaan wil verplaatsen, dat deze verplaatsing milieutechnisch een verbetering is en dat de milieuvergunning geschorst blijft voor het onderdeel van de start- en landingsbaan waarvoor nog geen bouwvergunning werd verkregen; dat deze redenering van de eerste verwerende partij niet overtuigt; dat het feit dat in 1969 een bouwvergunning werd verkregen voor wat thans nog een gedeelte van de start- en landingsbaan is, niet wegneemt dat de overheid de milieuvergunningsaanvraag ten volle moet toetsen aan het gewestplan, en ze moet weigeren indien de exploitatie strijdig is met het gewestplan; dat het feit dat in het gewestplan, dat geruime tijd na de bouwvergunning werd vastgesteld, toch werd geopteerd voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied, juist een aanwijzing vormt dat de opstellers van het gewestplan er niet voor hebben geopteerd om het vliegveld ook naar de toekomst toe op de betrokken locatie te laten bestaan; dat bovendien de bouwvergunning van 1969 slechts op een gedeelte van de huidige start- en landingsbaan betrekking heeft; dat de vergunningverlenende overheid er van uitgaat dat het mogelijk is om van een start- en landingsbaan van 600 meter zo'n 200 meter af te splitsen; dat zij nochtans in dezelfde bestreden beslissing stelt "dat een lengte van 600 m noodzakelijk is omwille van veiligheidsredenen"; dat het bijgevolg niet evident is dat een baan van 400 meter nog bruikbaar en veilig zou zijn; dat de verleende milieuvergunning bijgevolg strijdig is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften, en de motivering op dit punt niet afdoende is; dat het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De stad Geraardsbergen wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 februari 2006 houdende de bevestiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 2 augustus 2005, waarbij aan de VZW VLAAMS ZWEEF-VLIEGCENTRUM PHOENIX de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een vliegveld, gelegen aan de Veldekensdreef 8 te Geraardsbergen (Overboelare), op de percelen kadastraal bekend onder Geraardsbergen, 4/Afd., Sectie A, nr. 649/b en Sectie B, nrs. 1/a, 2/d, 3/f, 7/b, 7/c, 21/a, 22, 23f, 25/c, 26/d, 50/c, 55/w, 55/x en 57/d.

Artikel 3.

Het beroep wordt verworpen voor het overige.

Artikel 4.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig mei tweeduizend en negen, door de VIIe kamer, die was samengesteld
uit :

de HH.	L. HELLIN,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	E. IMPENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. IMPENS.

L. HELLIN.